

Presa de Sau

La bellesa de les coses monstruoses que l'home ha bastit és innegable. Un gran estadi, la tulia de trévol de les autovíes, o una presa de central hidroelèctrica.

Hem volgut oferir-vos aquesta imatge del salt de Sau, en un dels rius realment electrificats del país: el Ter. Aigües amunt, amb retombs molt espectaculars que poden ésser observats des dels cims propers del Cabrerés i Collsacabra, arribaríem gairebé fins a Roda; aquí, la presa és ja als límits amb la Selva. L'única carretera que hi mena, hi va per Folguerotes i Vilanova de Sau; a les altures veïnes, per la banda del Collsacabra, Muquen la gran massa d'aigua, els antics santuaris: Sant Pero de Casseres, Sant Miquel de Seraróis... Vista de prop, la presa és una imponent paret bastida en l'engorjat més avinent. El contrast amb d'altres parets de presa que han hagut de fer-se en indrets de molta més amplada, com per exemple a Mequinensa, és colpidor. Però us assegurem, si no hi heu estat, que el viatge val la pena. La presa de Sau és una de les més ben disposades de cara al públic, del país: travesseu l'embassament per sobre aquest mur, amb carretera ampla, teniu bons aparcaments i jardins perfectament conservats. Hom diria que amb aquesta i similars, comença la política d'obrir la bellesa dels pantans a la curiositat del públic.

Josep Vallverdú, Catalunya Visió – 7 Tàber, Barcelona, 1969, p. 160.